

dere end de to andre ærede Talere. Han ønskede, at man skulde benytte Lejligheden til at forhøje Statens Bidrag til Hjælpekasserne, idet han gik ud fra, at det har vist sig, at Statens Bidrag allerede ikke slaar til. I Anledning af denne Udtalelse skal jeg gøre opmærksom paa, at der er ca. 70,000 Kr. tilovers af Statens Bidrag til Hjælpekasserne. Disse 70,000 Kr. ville altsaa gaa over paa næste Aar og lægges til de 250,000 Kr., der i Loven ere normerede til Dækning af de Udgifter til Hjælpekasser, som Kommunerne have haft i indeværende Aar. Men skal man gaa saa vidt, som det ærede Medlem antydede, forhøje Statsbidraget fra en Trediedel til Halvdelen af Udgifterne, ville ærede Medlemmer se, at man kommer ind paa flere Stridsspørgsmaal og bereder dette lille Lovforslag Vanskeligheder. Jeg for mit Vedkommende vil gerne modtage det, som det foreligger, men jeg advarer imod, at man gaar videre, thi saa vil man sikkert lægge det Hindringer i Vejen. Jeg finder, at det er et praktisk Supplement til den gældende Lov om Hjælpekasser.

Jeg gør dog opmærksom paa, at det neppe kan træde i Kraft straks, hvis det ophøjes til Lov. Skulde det nemlig træde i Kraft straks, maatte man forudsætte, at man ved de i Fjor afholdte Valg til Bestyrelserne til Hjælpekasserne havde opbevaret Kandidatlisterne, og det er jeg ikke sikker paa. Det er højst usandsynligt, at Kommunalbestyrelserne have gemt Kandidatlisterne, da de ikke have videre Brug for dem. Men hvis det er Tilfældet, at de ikke have gemt dem, kunne de jo ikke benytte dem, og det vil gøre det vanskeligt at sætte Loven i Værk før næste ordinære Valg, der jo foregaar i 1911; efter det Valg vil den selvfølgelig kunne faa praktisk Anvendelse. Men det henstiller jeg til nærmere Overvejelse, jeg tror ikke, at man, som Forslaget er affattet, kan paabyde, at Loven skal træde i Kraft straks efter, at den er udkommen, for det Tilfælde, at der bliver Suppleringsvalg, idet jeg ikke tør gaa ud fra, at de paa-gældende Kandidatlister i samtlige Kredse ere opbevarede.

Forslagsstilleren (*Jørgen Berthelsen*):

Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilslutning til dette lille Lovforslag, og jeg takker ogsaa de øvrige Medlemmer, der have udtalt deres Tilslutning dertil. Der er fra forskellige Sider yttret Ønske om at gøre Lovforslaget noget vi-

deregaaende. Jeg har ganske vist haft min Opmærksomhed henvendt paa den Side af Sagen, som de to ærede første Talere have nævnt, navnlig Tanken om at benytte den Valgliste, man nu benytter til de kommunale Valg, ogsaa til Valg til Hjælpekasser, men jeg har ment, at der muligvis kunde rejses Indvendinger mod et saadant Forslag, hvorimod jeg havde den Opfattelse, at det Forslag, der foreligger her fra mig, var saa uskyldigt og saa neutralt, at jeg ikke kunde tænke mig, at nogen kunde have noget imod det. Dette har jo for øvrigt ogsaa vist sig ved de Udtalelser, der ere komne frem. Den højtærede Minister udtalte en Tvivl om, hvorvidt Loven kunde komme til at træde i Virksomhed før ved det ordinære Valg i 1911. Efter de Udtalelser, der foreligger baade fra det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) og det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne), er der jo Rimelighed for, at Forslaget vil gaa i Udvalg, og jeg vil af den Grund ogsaa undlade, at omtale det Spørgsmaal, hvorvidt det kunde faa Betydning før ved det ordinære Valg i 1911. Jeg har det Haab, at det vil kunne lykkes under en eller anden Form at faa Loven til at virke straks.

Maa jeg have Lov at sige til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), at hvis vi skulde optage alle de Spørgsmaal her, som det ærede Medlem nævnede, saa kan han have Ret i, at man hellere maatte vente med at forelægge et Forslag som dette indtil den endelige Revision af Loven, der jo skal finde Sted om ikke saa ret lang Tid. Hvis vi nemlig skulde have alle de Spørgsmaal tagne op, som det ærede Medlem omtalte, har jeg den bestemte Opfattelse, at der intet bliver ud af det lille Lovforslag, her foreligger.

Jeg gentager min Tak for den Tilslutning, dette lille Lovforslag har faaet fra samtlige Taleres Side, og jeg skal sige for mit Vedkommende, at naar Sagen — hvad der jo er Rimelighed for vil ske — foreslaas henvist til et Udvalg, da har jeg ganske vist, da jeg forelagde dette lille Lovforslag, ikke tænkt mig, at denne Sag var af en saadan Beskaffenhed, at Udvalgsbehandling var nødvendig. Efter de Udtalelser, som ere fremkomne med Hensyn til Sagens Behandling, stiller Forholdet sig imidlertid saaledes, at jeg selvfølgelig ikke vil modsætte mig Udvalgsbehandling, idet jeg ligesom de øvrige Talere anbefaler, at vi faa Sagen fremmet saa hurtigt som paa nogen Maade muligt.